

Kjære venner

Noen som kan hjelpe oss å bygge opp igjen?

Dette var Administrasjonsbygningen med de store sprekke vi viste i forrige OT. Nå er den i ferd med å bli revet. Men den må jo opp igjen!

Det er også renovering av noen gamle bygninger til nye funksjoner som blir forsinket pga av dette.

Derfor trenger vi en ingeniør i lengre tid enn vi trodde. Dette har vi jo ikke budsjettert for, så vi leter etter en hjelpende hånd for om lag 5 måneder fra slutten av mai, som ikke er for dyr!

Farvel til Fred og Cyndi

Det er allerede tre år siden Fred og Cyndi kom hit til Okhaldhunga. Mye har skjedd, mange bygninger er ferdigstilt. Og nå avslutter de sin periode her. Fred preket i kirken på søndag, og gir nå stafettpinne sin her videre til Alaska-ingeniøren Adrian Slater for et par måneder.

Her er de på avskjedsbesøk hos gode venner på den andre siden av dalen for sykehuset. Vi vil savne dem, både på jobb og ellers.

Verdensmester i Ultralyd

Det er ikke bare Fred som avslutter sin tjeneste her nå i dag, den 1. mars. Også kona Cyndi gjør det. Henne fikk vi som "bonus", med på kjøpet da Fred tok jobben her. Og det var litt av en bonus! Hun er rtg. – tekniker og har arbeidet med ultralyd i tjue år. De siste årene i USA, før hun kom til Nepal for femten år siden, underviste hun leger i ultralyd-teknikk. Her har hun veiledet oss alle i ultralyd, hun har ofte en hale etter seg av folk som vil lære.

Gutten kom inn etter flere dager med vekslende magesmerter. Cyndi viser en interessert Dr. Ramesh en del av tarmen som ser ut som en smultring i tverrsnitt. Det betyr at den lille gutten har en "invaginasjon", altså at tarmen hans har "spist seg selv".

Som vanlig hadde Cyndi rett: Det vi så med egne øyne da vi åpnet magen, var det hun så på ultralyd før vi åpnet. I Norge er denne tilstanden oftest ganske enkelt å behandle. Men her hadde det stått så lenge før de kom til sykehuset at den skadde delen av tarmen måtte skjæres bort, og delene sys sammen igjen. Her er det sydd.

Ultralyd er kjempeviktig på et sykehus som vårt. Enkelt og raskt å gjøre, billig og helt ufarlig. Vi kommer til å fortsette med å bruke det mye, også etter at Cyndi er reist herfra. Men vi risikerer nok flere overraskelser når vi åpner mager fra nå av, enn mens hun ennå var her.

Nytt Mødreventehjem og Ernæringscenter!

Den 23. februar 2017 ble snoren klippet!

Vi har i drevet Ventehjemmet i 13 år. De siste årene har det sprengt kapasiteten i gamle, nedslitte lokaler. Badet var en utespring, og de to toalettene delte de med andre pasienter. Der har 455 gravide med følge vært innlagt i løpet av siste år. Det har gitt mulighet for sykehusfødsel også for de som bor langt herfra. Vi hadde ti senger til sammen. Nå har vi 21 senger for gravide og 4 senger for barn, underernærte eller handikappede. Vi har to toalett og

to dusjer med varmt vann i hver etasje! Vi har kjøkken på biogass, så de behøver ikke lenger gå ut og lete etter brensel hver dag. Dette blir et velsignet sted langt inn i framtiden.

Tomme, rene, nye rom som ønsker mødre og barn velkommen. Vi gleder oss.

Et vakkert hus som vi vil fylle med ånd og sjel. Mødreventehjemmet er et sted mødre kommer tilbake til for å vise sine barn. De har en følelse av å komme hjem da. Det er sted de har lært noe for livet. Vi håper og ber om å få fylle det nye huset med den ånd som kan gi dem en start på det gode familielivet.

Ambika har fått sitt syvende barn – og hun lever!

Hun og mannen kommer fra nabofylket i øst og har reist i to dager for å komme fram til Okhaldhunga i tide før fødselen. På helsestasjonen hadde de rådet henne til det. Hun kom før veene begynte og bodde på ventehjemmet i en uke.

Da hun gikk i fødsel kjentes det ut som om livmoren sprakk, så det ble full fart inn på operasjonsstua, der hun fikk gjort keisersnitt. Den var heldigvis ikke sprukket helt, men den

var farlig tynn og slitt. Det ble også sørget for at hun ikke vil få flere barn. Nå ligger hun og nyter livet. Hun lever, har fått et flott barn, og det var siste gang!

Green line

Den grønne tråden...

... kommer fra alle sykehusets toaletter. Også morkaker fra de tusen årlige fødslene går denne veien. Matavfall fra husholdningene og kantinen går også ned i den åpne sementbeholderen.

Alt går sammen i tre store kamre der gass blir produsert, til komfyrene i det nye Mødreventehjemmet:

Grønn olympisk ild!

Stor var derfor gleden da det virket. Det kom gass ut og den lot seg brenne. Et mirakel som kommer ut av toalettene! Med tre brennere skal 50 mennesker på Mødreventehjemmet kunne lage mat hver dag.
La skogen leve!

Rent vann til resirkulering

Det blir overflodvann fra biogastanken. Sammen med "gråvannet" ender det i denne store grønne tanken. Her legger de sement i bunnen, med en liten kant rundt. Den skal fylles med puk og sand. Så plantes en spesiell type siv her, med røtter som "drikker kloakk", så de renser vannet. Det skal bli en vakker septiktank med vaiende sivplanter, som produserer rent vann.

En liten helt

En liten tass kom for raskt til verden. Han var 31 uker og veide 1200 gram, men dukket ned i 1100 gram før han krabbet seg opp.

Etter 40 dager er den store dagen kommet. Vår lille helt er blitt 2 kilo, med to små bollekinn, og kan reise hjem. Det ble applaus på legevisitten. Det ble en lang tid i kuvøsen med en tålmodig far ved hans side og en like tålmodig mor som har tvunget fram de livgivende melkedråpene.

Søppelaksjon

Landsbyens årlige søppelpluknings-aksjon: Her står de klare, alle studentene på Helseskolen i landsbyen vår. Etter en "pep-talk" fra landsbylederen og hver av oss her i OT's redaksjon, gikk vi alle ut og plukket søppel i et par timer. En god tradisjon. Hundre mennesker kan plukke mange kg søppel per time!

Thailand

I februar annethvert år er det en svær samling i Thailand for misjonsleger. Da kommer det folk som jobber rundt i hele Asia, og fra flere afrikanske land. I år måtte halvparten av OTs redaksjonsstab reise dit alene, fordi passet til den andre halvparten utløper snart.

En avgått, men fremdeles svært oppegående professor holdt sprudlende forelesninger. Den første om giftige bitt og stikk av småkryp som skorpioner, edderkopper, insekter og tusenben. Den andre om bitt av store kryp som krokodiller og øgler, via flaggermus og rotter til katt, gris og menneske. Slangebitt og hundebitt fikk hver sine egne forelesninger. Så her var mye stas for oss som liker slikt som kravler og kryper!

Etter en kald vinter i Okhaldhunga gjør det godt å våkne opp til frokost i soloppgangen her i lotus-hagen. Det ble en drøy uke med mange hyggelige og nyttige impulser.

Vi forsker!

Ja, ikke vi alene, da. Men Okhaldhunga Sykehus er med i et stort prosjekt sammen med blant annet Oxford Universitet, med støtte av GAVI, det globale fondet for vaksine-utvikling. Vi egner oss til det, fordi vi er et typisk fattig, avsidesliggende landbruks-distrikt. Vaksine mot lungebetennelses-bakterier, "*pneumokokker*", ble introdusert her for et drøyt år siden. Før det samlet vi her i Okhaldhunga bakterier fra tusen barne-neser, som så ble undersøkt etter alle kunstens regler av engelske og australske eksperter.

Nå, ett år etter vaksineringsen, er det spennende å se om det er andre, og farligere, typer bakterier som har overtatt i nesene til de små. Så nå har vi samlet bakterier fra tusen nye barne-neser. De sendes for typebestemmelse i disse dager, og det samme skal skje neste år. Slik kan Okhaldhunga være med å påvirke vaksine-planene for hele verden! Moro.

Her er en liten tass som ble vaksinert i sitt første møte med helsevesenet. Han likte det ikke.

Doktor tilstrømning krever flere boliger

Det nye staffquarteret tar form. Der jordskjelvet tok to boliger, får vi nå opp fire fine leiligheter

Ofte har det vært vanskelig å få leger til å jobbe her oppe i fjellene, langt fra familie og venner. Nå er situasjonen endret. Vi har en ferdig spesialist som har søkt seg hit selv. En annen ferdig spesialist er her på plikttjeneste. I tillegg har vi én fersk lege som har søkt seg hit, og en annen på plikttjeneste. Videre har vi kandidater fra hvert av fire universiteter som ledd i deres spesialistutdanning. De er her i 3 – 6 måneder hver. En kan nesten tro at det begynner å bli populært å jobbe i Okhaldhunga!

Besøk

Arbeids-villige volontører

Inger Oline og Anders kom innom på sin jordomseiling. I nesten en uke malte de hyller og senger og løftet og bar. De flyttet Mødreventehjemmet inn i nye bygninger og tok video av begivenheten tilslutt. Har de lært noe på Nordfjord folkehøgskole der de har gått?
TAKK!

Hall og GUS møtes i stua vår med slekt og venner.

I år har Hall Bibelskole to studenter i landsbyen vår, de arbeider i en organisasjon som er gått ut fra UMN og sykehuset her. Nå fikk de besøk av sine foreldre og søsken. Sammen med våre Gå Ut Senter- studenter og volontører hadde vi en delekveld med sjokolade og store spørsmål. Også Ivar Sandnes, misjonskonsulent i Agder, var med. Han har mye å dele når han kommer hjem.

Hilsen
Kristin og Erik

Støtt gjerne prosjektet vi jobber med i Nepal.
Da brukes Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**
Merk Prosjekt nr: 122.47.631 "Okhaldhunga sykehus".